

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

10. Obedientia valet ad obtinendam disciplinam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

quodd secundum Damascenum, Erubescencia est optima passio, & maximè in eo qui nouus & quasi iuuenis est in religione. Comicus de quodam Iuene: Erubuit: salua res est. Seneca: Verecundia in iuene bonum signum est. Bernard. super Cantic. Nescio si quidquam gratius verecundia in moribus hominum deprehendi possit. Verecundia omnium est ornatus etatum: sed in tenera etate amplius pulchriusque enitescit. Quid amabilius verecundo adolescente? quam pulchra hæc & splendida gemma in vultu adolescentis: quam vera & minimè dubia bonæ nuntia spei, bonæ indolis index? Quid ita turpiloquij & omnis deinceps turpitudinis fugitium? Idem: Verecundia specialiter gratia est cōscientiæ, famæ custos, vitæ decus, virtutis sedes, virtutum primitiæ, naturæ laus, insigne totius honesti.

*Terent.
Epist. 11.
parum à
princip.
Serm. 86. in
Cant. paulo
à princ.*

*Serm. 86. in
Cant. inter
princip. &
medium.*

Quodd ad obtinendam disciplinam valet obedientia.

CAPVT X.

Obedientia multum valet ad obtinendam disciplinam. Qui ad religionem venit, debet habere voluntatem bonam, quasi materiam totius religionis: quam patri spirituali locum Dei tenenti, formandam debet offerre. In libro de vita solitaria: Quicumque voluntatem bonam habuerit, secum habet quidquid ad bene viuendum opus est: quamuis bonæ voluntati non semper credere expedit: sed frenanda & regenda est, & maximè in incipiente. Regat sanctæ obedientiæ regula voluntatem bonam: illa verò corpus. Simplicitatatis initium aliquod habens

Bernard.

Eodē loco.

bens in seipsa creatura Dei, hoc est, voluntatem simplicem & bonam, quasi futuri boni hominis informem materiam: in primordio conuersionis suæ auctori suo offert eam formādam. Item in eodem dicitur de nouo homine, quod tanquam à figulo figmentum, lege quadam mandatorum, & manibus alienis faciendus & formandus est, in omni patientia, in rota volubilis obedientiæ. Qualis autem debeat esse eius obedientia, ostenditur his verbis ibidem: Perfecta obedientia, & maximè in incipiēte, est indiscreta: hoc est, non discernere quid vel quare præcipiatur: sed ad hoc tantum niti, vt fideliter & humiliter fiat, quod à maiore præcipitur. Lignum enim scientiæ boni & mali in paradiso, est censura discretionis, in conuersatione religionis, penes patrem spiritualem, qui diiudicat omnia, & ipse à nemine iudicatur. Ipsius est discernere, aliorum obedire. Adam gustauit ad malū suum de ligno vetito: edoctus ab eo qui suggerēs, ait: Quare præcipit vobis Deus, vt de ligno non comederetis? Ecce discretio cur præceptum fit. Et addidit: Scit enim quia qua die comedetis, aperientur oculi vestri, & eritis sicut Dij. Ecce quid præceptum fit, quod Deos fieri non finat. Discreuit, comedit, inobediens factus est: & de paradiso eiectus est. Sic & nouitium prudētem in congregatione durare, impossibile est. Stultus fiat, vt fit sapiens. Et hæc fit omnis eius discretio, vt in hoc nulla fit ei discretio. Hæc omnis sapientia, vt in hac parte nulla fit ei sapientia. Et notandum est, quod cum corpus natura debeat obedire spiritui, rectius ac tutius sæpe obedit in altero,

Gen. 3.

tero, scilicet aliquo viro spirituali præcipiente, quàm in semetipso. Timendum est corpori regimen illius spiritus, qui tam frequenter illud malè rexit. Suspectum potest esse iudicium illius spiritus, qui amore nimis coniunctus est corpori. Bern. in lib. de considerat. Amor vel odium, veritatis nescit iudicium. Obedientia talis à libidine vitiorum mentem purgat. 1. Pet. 1. Animas vestras castificantes in obedientia charitatis. Ipsa etiam virtutes inserit & conseruat. Greg. Sola obedientia virtus est, quæ cæteras virtutes inserit: insertasq; custodit. Obedientia non tam est virtus, quàm mater virtutum: vt dicit idem Gregorius: Et hæc de obedientia (quæ ad obtinendam disciplinam est maximè necessaria) sufficiant dicta.

In tract. de gradib. humilitatis, cap. Inquirimus.

Lib. 35. moral. cap. 12.

Quòd perseverantia valet ad obtinendam disciplinã.

CAPVT XI.

Perseuerantia in tali obedientia multum valet ad obtinendam perfectionem disciplinæ. Humanum dico, propter infirmitatem carnis vestræ: Sicut exhibuistis membra vestra seruire immunditiæ & iniquitati ad iniquitatem: ita nunc exhibete membra vestra seruire iustitiæ in sanctificationem. Bern. in lib. de vita solitaria: Audiatur hoc, hæctenus amicũ corporis sui mâcipium, animalis homo, qui iam incipit corpus subdere spiritui, & adaptare semetipsum ad ea quæ Dei sunt percipienda, & ad exuendam foedæ seruitutis necessitatem, & contra carnis suæ dominantem consuetudinem se accingat: & necessitatem sibi contra necessitatem

Rom. 6.

facias